

آیا نیاز است از زندگی شخصی دانش آموزان با خبر باشیم؟

این مقاله رایگان است

و شرط استفاده از آن این است که

آن را با یک نفر به اشتراک بگذارید

نویسنده : محمد حافظی نژاد

از مجموعه مقالات رایگان سایت روش تدریس

آیا نیاز است از زندگی شخصی دانش آموزان با خبر باشیم؟

در یکی از روستا های خراسان درمقطع راهنمایی(متوسطه ۱) تدریس می کردم.یکی از دانش آموزان خیلی دوست داشت با من ارتباط صمیمی داشته باشد.

پسری بود باچهره ی رنج دیده قدی کوتاه و البته بسیار پرجنب و جوش دائماسرکلاس دستش را بالامی برد . با اینکه چیزی هم بلد نبود برای خود نمایی حرف هایی سرهم می کرد. به شدت وبه صورت افراطی برای من احترام قائل بود نمی گذاشت کسی زود تر ازمن کلاس خارج شود حتی مواقعی که خودم این اجازه را می دادم بازهم او مقاومت می کرد. حتی یک بار بعد از اینکه در رابطه با احترام به بزرگترها صحبت کردم ناگهان جلوی کلاس آمد و دست من را بوسید .

من تاحدودی از زندگی شخصی اش از طریق فرم هایی که ابتدای سال توسط والدینش پر شده بود باخبر بودم ولی خیلی دوست داشت تا با من درد دل کند.بلخره یک روز این فرصت پیش آمد سفره دلش باز شد . از همه چیز گفت.اینکه پدرش معتاد است و مادرش را کتک می زند، برادر بدی دارد خواهرش فلج است و.... انقدر از جزئیات زندگیش بدون اینکه من از او چیزی بخواهم گفت که احساس مسولیت سنگین کردم.او از من راه حل نمی خواست فقط یک گوش می خواست که او را بشنود.

من از خوبی هایش پرسیدم . او فوتبال خوبی داشت . صدای خوش داشت. با دامداری و پرورش گوسفند آشنا بود. با کشاورزی و کشت زعفران(زراعت خاص همان منطقه)آشنا بود.

وبعد خوبی هایش را به رخش کشیدم. حس خوبی به او دست داده بود عضو گروه سرود مدرسه شد و مداحی می کرد.

عید همان سال پدربزرگش یک بره به او هدیه داده بود.
دو سال بعد از ماجرا او وارد هنرستان کشاورزی شد وقتی حالش را پرسیدم
،گفت: " آقا ما الان چهار گوسفند از خودمان داریم . تازه کار های کشاورزی
پدرمان را هم انجام می دهیم"
خیلی خوشحال شدم

اما سوال اینجاست:

آیا نیاز است از زندگی شخصی دانش آموزان با خبر باشیم؟
اگر تدریس را اقدامی فرض کنیم که دارای دو بعد علم و هنر باشد. اطلاع از
زندگی دانش آموزان و تطبیق دادن برنامه و روش تدریس با آن یکی از جنبه
های هنری تدریس محسوب می شود . همچنین به منظور ارتباط موثر و انسان
گرایانه با دانش آموزان نیاز است تا از زندگی شخصی آنان اطلاعاتی داشته
باشیم.

امروزه در دنیا به بعد هنری بیشتر از بعد علمی آن (تسلط بر موضوع درسی،
روش های و تکنیک های تدریس و غیره) توجه می شود.

پس اگر بخواهیم معلمی هنرمند باشیم و شیوه ی کلاس داری را براساس
نیازهای شخصی دانش آموزان سامان دهیم این سوال پیش می آید که تا چه
اندازه باید اطلاعات کسب کنیم؟

آیا باید در زندگی شخصی دانش آموز جاسوسی کنیم؟ یا به اظهارات سر بسته
خود دانش آموز اکتفا کنیم؟

چطور اطلاعات کسب کنیم؟

۱- مشاور مدرسه یا سایر همکاران

اگر مدرسه شما مشاور خوبی دارد کار شما بسیار راحت است. شما میتوانید اطلاعات لازم را از او بگیرید. استفاده از اطلاعات سایر معلمان و مدیر مدرسه هم می توان استفاده نمود. برخی از معلمان به دلایل مختلف از قبیل همسایگی یا نسبت فامیلی بادانش آموزان اطلاعات ارزشمند و راهگشایی دارند.

۲- فرم های اطلاعات شخصی

فرم های اطلاعات شخصی در مدراس وجود دارد که در موقع ثبت نام سرپرستان دانش آموز باید آن ها پر کنند . استفاده از اطلاعات این فرم ها توصیه می شود. البته در برخی از مدارس به این مسئله بی توجهی می شود . شما می توانید همان ابتدای سال پیگیر این موضوع باشید.

معمولا این فرم ها به جز اطلاعات شناسنامه ای شامل موارد زیر هستند:

- استعداد خاص در زمینه های هنری یا ورزشی
- نوع نگرش دانش آموز به زندگی و هدف از ادامه تحصیل و شغل آینده
- بیماری خاص
- استفاده از ماهواره، اینترنت و تلفن همراه
- شغل، تحصیلات و درآمد والدین
- تعداد فرزندان در خانواده و اینکه دانش آموز فرزند چندم خانواده است.
- مباحث دینی و اعتقادات مذهبی
- کیفیت ارتباط با والدین
- مشکلات خانوادگی مثل طلاق
- نوع منزل
- باچه افرادی زندگی می کند
- و قسمتی برای اظهار نظر خاص

مزیت استفاده از فرم های اطلاعات شخصی:

برتری استفاده از این فرم ها بر سایر روش های جمع آوری اطلاعات در این است که :

- 0 دانش آموز به صورت کتبی راحت تر مسائل را مطرح می کنند.
- 0 قسمت هایی از آن می تواند توسط خانواده دانش آموز تکمیل شود.
- 0 به صورت مستند می تواند در پرونده دانش آموز ثبت شود و سایر معلمان می توانند از آن استفاده کنند.

۴- اولیا دانش آموز

یکی از بهترین منابع کسب اطلاع اولیا دانش آموز هستند. در برخی از موارد می شود با یک تماس تلفنی مشکلات بزرگی را به کمک والدین حل نمود. همیشه توجه داشته باشید والدین بیشتر از ما فرزندشان را دوست دارند. و حاضرند برای برطرف شدن مشکلات دانش اموزشان به راحتی با شما همکاری کنند و هر اطلاعاتی که نیاز دارید به شما بدهند. فقط کافی است که اعتماد اولیه که نسبت به معلم فرزندشان دارند با بی تدبیری از دست نرود.

۵- خود دانش آموز

استفاده از گفته ها و اعترافات خود دانش آموز توصیه نمی شود. مگر اینکه خود دانش آموز به شما اعتماد کند و به عنوان در دل سفره دلش را برای شما باز کند.

البته گاهی که می بینید زمینه ای برای گفت گوی صمیمی به وجود می آید اگر دانش آموز مایل بود می توانید سوالات شخصی از او بپرسید. در این مواقع مسولیت شما بسیار سنگین است زیرا راز دار یک نفر شده اید. دقت داشته

باشید نباید صحبت های او به هیچ عنوان لو برود چه رسد به اینکه بخواهید از آن به عنوان سرزنش استفاده کنید.

۶-دوستان دانش آموز

منبع خوب دیگر اطلاعات دوستان دانش آموز هستند . که البته به همان اندازه که این اطلاعات خاص هستند عوارض جانبی آن از تمام موارد قبلی بشتر است. اولین ضرر آن این است که ما یک نفر را مجبور به غیبت می کنیم دوم اینکه ممکن است دوستان در بیان واقعیات حب و بقض های خودشان را دخیل کنند یا ممکن است به دانش آموز مورد نظر اطلاع دهند که فلان معلم راجب تو از من سوال پرسید . که این امر باعث ایجاد استرس خواهد شد.

نکته خیلی مهم:

قرار نیست حریم شخصی دانش آموزتان کاملا شکسته شود. در زیر چند نمونه از سوالات بد که نقض حریم شخصی محسوب می شود ذکر می گردد.

- چرا خواهرت از همسرش طلاق گرفت؟
- شما چند بار در هفته گوشت می خورید؟
- خاله ی شما پیش بابات باحجاب است یا سرلخت؟

نتیجه اینکه :

برای درک بیشتر دانش آموز نیاز است مقداری از حال و هوای شخصی او با خبر شویم ولی نباید حریم شخصی او شکسته شود.

پایان

آیا نیاز است از زندگی شخصی دانش آموزان با خبر باشیم؟

از توجه شما به این مقاله سپاسگزارم
برای ادامه ی دوستی ها
هدیه سایت روش تدریس را بپذیرید
فایل های صوتی به همراه کتاب

به صورت رایگان به ایمیل شما ارسال می شوند
برای عضویت و دانلود فایل ها روی لینک زیر کلیک کنید

<http://raveshtadris.com/>

به جمع هزاران عضو باشگاه مدرسان سایت روش تدریس خوش آمدید